

Gezellig thuis met Kerstmis

(Home for Christmas)

Blijspel in twee bedrijven

door

DEREK PARKES

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GEZELLIG THUIS MET KERSTMIS - HOME FOR CHRISTMAS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DEREK PARKES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

Francien Willems - ca. 20 jaar

Harry Parwijs - ca. 20 jaar

Willem De Groot - ca. 40 jaar

Rinus Parwijs - ca. 50 jaar

Esther Parwijs - ca. 50 jaar

Nicole De Groot - ca. 40 jaar

De leeftijden moeten beschouwd worden als een indicatie.

DECOR:

De woon/eetkamer van een vroegere domineeswoning. De inrichting is een mengsel van oud en nieuw meubilair, met een eiken tafel met twee uitzetdelen, vier eetkamerstoelen en een bijpassend dressoir. Eén wand wordt volledig in beslag genomen door boekenplanken vol met boeken, tijdschriften en LP's. Er is ook een telefoon en een dameshandtas. Een haard met een elektrisch imitatie kolenvuur dat brandt, waarboven een schoorsteenmantel met foto's, vazen en prullaria. Boven de schoorsteenmantel hangt een groot olieverfschilderij van een ernstig kijkende ouderwetse dominee. Tegen de andere wand hangt een grote collectie familiefoto's van verschillende leeftijd. Op een kleine tafel staat een versierde kerstboom, waarbij een tweezitsbank en een bijpassende makkelijke stoel. Overal hangen kerstkaarten en op het dressoir staan een paar schalen met fruit, noten, frisdrank en een halfvolle fles whisky. Er zijn twee deuren, de ene RV gaat naar de keuken en de andere LV leidt naar de studeerkamer. In de achterwand is een groot raam met daarvoor zware fluwelen gordijnen. Naast de haard gaat een trap naar boven.

PLAATS VAN HANDELING: Een voormalige domineeswoning in Klein Zoutdijk, een klein dorp op de Veluwe.

TIJD VAN HANDELING: het heden

EERSTE BEDRIJF:

Eerste scène: De avond van eerste kerstdag aan einde van de jaren '90

Tweede scène: Een paar minuten later

TWEEDE BEDRIJF:

Eerste scène: half tien de volgende morgen

Tweede scène: in de late namiddag een paar dagen later

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène

Als het doek opengaat, zien we dat de tafel is uitgetrokken en gedekt is met een damasten tafellaken. Op de tafel ligt een woordenboek, schalen met snoepjes, zoute pinda's en chips. Tijdens het spel nemen de vier mensen aan de tafel zo nu en dan een handjevol uit de diverse schalen. De twee oudere personen hebben een glas whisky en de twee jongere een groot glas cola. Een spelletje scrabble is bijna uitgespeeld.

Aan de tafel zit Francien Willems, een aantrekkelijke jonge vrouw van begin twintig, naast haar zit Harry Parwijs van ongeveer dezelfde leeftijd. Ze zijn beide gekleed in jeans en identieke T-shirts met de opdruk 'HELP AFRIKA'. De derde persoon is Willem De Groot een man van ongeveer veertig, met een neiging naar wat overgewicht. Hij is een vrolijk iemand die wellicht wat teveel gedronken heeft, maar ondanks dat niet vervelend is. Hij heeft een nieuw (fraai gekleurd) T-shirt aan, duidelijk een kerstgeschenk. De vierde speler, die aan het andere eind van de tafel zit, is Rinus Parwijs, Harry's vader. Hij is een grote, grijze man van een jaar of vijftig. Hij heeft ook een nieuw, marineblauw, T-shirt aan. Het is een ogenblik stil waarin de spelers zich op het spel concentreren. Francien is aan de beurt. Met een triomfantelijk gebaar legt ze de laatste stukjes neer.

Francien: Dat is het! Gewonnen!

Harry: Vergeet het.

Francien: Echt waar.

Willem: Jij hebt dit al eens eerder gespeeld, hè?

Francien: Een enkel keertje.

Harry: Zoo, zooo, Francien! Een enkel keertje?

Francien: Nou ja, zo nu en dan.

Harry: *(tegen de anderen)* Alleen maar iedere avond in de laatste zes maanden.

Francien: *(lachend)* En? Wat moet ik anders doen? We leven daar in een plaggenhut ver van de beschaving.....

Harry: Nog een spelletje?

Willem: Nee, dank je, Harry. Ik doe niet meer mee. Mijn oude grijze cellen staan niet op scrabble ingesteld, geloof ik.

Rinus: Je doet toch morgen niet open, hè, Willem? *(hij staat op en gaat met de whiskyglazen naar het dressoir)*

Willem: Tweede kerstdag? Ben je gek.

Rinus: De mensen moeten anders wel benzine hebben.

Willem: Dan moeten ze maar ergens anders tanken gaan. Ik slaap morgen lekker uit. *(Harry en Francien pakken de scrabble spullen in de doos)*

Rinus: *(vult de glazen)* Ik denk dat de kinderen je vanmorgen voor dag en dauw uit je bed hebben gehaald.

Willem: Zeker weten. Half vijf nota bene. Kleine rotzakken.

Rinus: *(komt met glazen en fles naar de tafel)* Hier – verdrink je verdriet maar.

Willem: Dank je, vriend van me.

Rinus: Graag gedaan. *(hij zet de fles op tafel)*

Willem: Wat is er met jou aan de hand, Rinus?

Rinus: Wat bedoel je?

Willem: Ik heb je nog nooit whisky zien drinken.

Rinus: Je hebt het ook nog nooit in dit huis gezien, of wel soms?

Harry: *(tegen Francien. Grinnikt)* Moeder heeft niet graag dat we sterke drank drinken.

Rinus: Oh, Esther en ik hebben er inderdaad een meningsverschilletje over gehad. *(hij wijst naar de fles)* Dit was het enige dat ik mocht kopen. Als het op is – dan is het op. Dus we kunnen hem even goed meteen soldaat maken, Willem. Ik kan me levendig voorstellen dat ze vannacht naar beneden komt en de rest in de gootsteen giet. *(Willem haalt berustend zijn schouders op en heft het glas. Rinus volgt en neemt een flinke slok)*

Willem: Ho, ho. Ik zou het maar kalm aan doen als ik jou was. *(hij gaat wat onzeker staan)*

Rinus: Poeh! Moet je horen wie dat zegt.

Willem: Ik kan heel wat meer verdragen dan jij. *(hij drinkt het glas leeg)*

Rinus: Dat geloof ik graag. Je had al een flinke slok op voordat je hier kwam. *(Harry zet de scrabbeldoos op een boekenplank)*

Willem: Het is kerst, mensen. *(hij wijst naar de fles)* Mag ik?

Rinus: Ga je gang.

Willem: Dank je. *(hij giet een flinke hoeveelheid in het glas. Er is nog maar een klein beetje in de fles. Hij laat het Rinus zien)*

Rinus: Prima. *(Bill leegt de fles in Rinus's glas en zet de lege fles midden op tafel)*

Willem: *(heft het glas)* Daar gaat-ie.

Rinus: *(heft het glas)* Proost. *(de beide mannen nemen een flinke slok. Rinus schudt zijn hoofd en Willem wankelt naar de tweezitter)*

Willem: Oef! *(hij laat zich op de bank vallen)* Harry... *(hij wenkt met zijn vinger)* Francien... *(hij wenkt haar ook)*

Harry: Ja, Willem? *(hij gaat naar hem toe evenals Francien)*

Willem: Ik wil jullie iets bekennen. Ik zal je eens één van mijn best bewaarde geheimen vertellen.

Rinus: Dat willen ze helemaal niet weten....

Willem: *(negeert Rinus)* Ik zit behoorlijk in de problemen. Met mijn vrouwtje....

Rinus: Willem!

Willem: Ik drink 's zondags graag eens een pilsje met de jongens. Je weet wel, een paar glazen in de Kroon. Maar het probleem is – sinds ze de sluitingsuren veranderd hebben, gaan ze 's zondags om twee uur niet meer dicht. Goed... een paar weken geleden – ik had net een lekker glaasje op en we speelden een potje domino en – nou ja, je weet hoe dat gaat als je met je maten bent en het naar je zin hebt – ik kijk op mijn horloge en het was al half vier. Half vier! Ik vlieg als een gek naar huis. Nicole was furieus. Ze had mijn eten aan de hond gegeven en – en dat was nog gekker – het zondagse vrijpartijtje kon ik wel vergeten.

Rinus: Let maar niet op hem. De drank is aan het woord.

Willem: Vergeet het, de whisky zegt geen woord. Ik ben het. Willem. Willem Eduard De Groot. Al meer dan twintig jaar je ouwe maat en buurman. De meest gewaardeerde garagehouder in het dorp en de vader van twee prachtige kinderen....

Rinus: Goed, Willem. Goed. Dat weten we allemaal heel goed. *(hij gaat een beetje onzeker staan)*

Harry: Wat gebeurt er met de koffie?

Willem: Koffie? Wie heeft er iets over koffie gezegd?

Harry: Ma en Nicole hebben al een half uur geleden koffie gezet.

Francien: Zal ik? *(hij kijkt naar de keuken)*

Willem: Nee! Blijf hier. Laat ze nou maar. Ze zitten waarschijnlijk lekker samen te roddelen. Er blijft natuurlijk geen spaan van ons heel. *(hij drinkt zijn glas leeg en probeert op te staan. Hij heeft echter te veel gedronken en zakt weer op de bank)* Hoooo!

Harry: Ik denk dat we allebei wel een kop koffie kunnen gebruiken. Zwart en sterk. *(Francien pakt het glas van Willem en zet het naast de whiskyfles op tafel)*

Willem: Ik wil geen koffie. Ik wil iemand hebben die naar me luistert. Ik wil... ik wil...

Rinus: Wat?

Willem: Ik wil mijn leven blootleggen voor deze twee sympathieke en begripvolle jonge mensen.

Rinus: Oh, in Godsnaam, Willem.

Willem: Ik was aan het vertellen... *(hij gebaart naar Harry en Francien om naast hem te komen zitten. Francien gaat op de bank zitten en*

Harry op de armleuning) Ik was jullie aan het vertellen over mijn liefdesleven. Of beter gezegd: het gebrek daaraan. *(Harry en Francien kijken elkaar aan)* Weet je, die zondag. Die zondag toen ik zo laat thuiskwam uit de Kroon – toen is alle ellende begonnen. Tot dat moment was alles zo zijn gangetje gegaan. We hadden een mooie routine – Nicole en ik, bedoel ik. Ik kom normaal een beetje over twee thuis, we genieten met zijn vieren van onze zondaglunch – ik help dan afwassen en zo – en dan hangen we voor de TV tot het tijd is dat de kinderen naar de zondagschool gaan....

Harry: Bestaat dat nog? Zondagschool?

Willem: Ja. Je moeder zorgt daarvoor. Regen en sneeuw kunnen ons niet deren, op de zondagschool moet je de bijbel leren. Ze verzamelt de kinderen, neemt ze mee naar de kerk en brengt ze weer thuis. Soms zijn het maar twee of drie, maar daar trekt ze zich niets van aan.

Harry: *(tegen Francien)* Ik moest ook altijd gaan. Ik had het hart niet om thuis te blijven. Pas toen ik naar het internaat ging... *(Francien glimlacht naar hem)*

Willem: Nou, eens kijken. Waar was ik? Oh, ja. Ja. De routine... Als de kinderen de deur uit waren, gingen Nicole en ik naar de bedkerk in de lakenstraat. We deden eens een lekker half uurtje fors van de je weet wel... en dan kon ik een paar uur...

Rinus: In vredesnaam, Willem – het heeft toch geen zin dat

Willem: *(negeert hem)* Ik vond dat een heel goede regeling. *(hij wordt een beetje sentimenteel)* Maar nu is dat allemaal voorbij ... Helemaal naar de knoppen. Ze wil niet meer.

Rinus: *(staat wankelend op)* Oké, Willem. Zo is het wel genoeg. We weten het wel.

Willem: *(pauzeert even)* Oh – ik snak naar een sigaret.

Rinus: Je wilt helemaal geen sigaret.

Willem: Ik wil wel een sigaret.

Rinus: Goed, maar je weet wat de consequentie is...

Willem: Als je maar niet denkt dat ik met dit weer buiten ga staan....

Rinus: Sorry, Willem. Je kent de regels.

Willem: De regels. Aan mijn hoela, ja! Regels zijn er om gebroken te worden. *(hij haalt een pakje sigaretten uit zijn zak)*

Rinus: Geen denken aan! *(Harry en Francien staan op)* Je weet dat Esther heel zwart wit is wat dat betreft.

Willem: *(snottert)* Ik wil een sigaret. Ik heb een sigaret nodig.

Rinus: Goed, Willem. Goed. Weet je wat je kunt doen? Ga naar mijn studeerkamer – ik doe het raam open – en dan kun jij de rook naar buiten blazen.

Willem: Oooh! *(leeft op)* Je studeerkamer, hè? Kan ik meteen een paar van je jazzplaten opzetten?

Rinus: Nee, dat doe je niet. *(Willem haalt een doosje lucifer uit zijn zak en steekt de sigaret in zijn mond)* Willem! Laat dat! Steek die sigaret niet aan.

Willem: Dat was ik ook helemaal niet van plan. Pas als ik in je kleine – heiligdom ben.

Rinus: *(pakt hem bij de arm)* Kom op, dan. *(Rinus leidt Willem naar de studeerkamer. Ze staan beiden behoorlijk wankel op de benen. Harry loopt voor hen uit en opent de deur)*

Willem: *(terwijl ze afgaan)* Weet jij wat het probleem met jouw wijfje is? Ze is een heilige, een Bijbelvaste ouwe...

Rinus: Het is al goed, Willem. Je hebt genoeg gekletst... *(Rinus en Willem verdwijnen in de studeerkamer. Harry doet de deur achter hen dicht, leunt even tegen de deur, komt dan naar Francien en legt zijn arm om haar heen)*

Harry: Het spijt me echt, Francien.

Francien: Wat spijt je?

Harry: Dat ik je meegenomen heb naar hier. Het is hier een zootje. Altijd al geweest. *(hij pakt haar hand en trekt haar naast zich op de bank)* We hadden bij oom en tante moeten blijven. Daar hebben ze in elk geval plezier met elkaar. Echt plezier.

Francien: Ze houden van elkaar.

Harry: Misschien is het beter daar weer heen te gaan. Morgen. We hebben nog een hele week vakantie.

Francien: Dat kun je niet maken, lieverd. Dat gaat gewoon niet. Je hebt geschreven en ma en pa verteld dat we tot oudejaarsavond blijven.

Harry: Ik weet het niet. Er zitten problemen in de lucht, Francien. Grote problemen. Voordat de vakantie voorbij is, komt hier een hoop narigheid; wat ik je brom.

Francien: *(verdrietig)* Jij hébt tenminste je ouders nog.

Harry: Het spijt me. Misschien ben ik wat overgevoelig in die dingen ...

Francien: *(knikt)* Je bent echt een ouwe softie aan het worden. *(voordat hij de kans krijgt om te reageren, draait ze zijn hoofd naar haar toe en kust hem uitbundig)*

Francien: En nu moet jij eens even goed naar me luisteren, Harry Parwijs. Ik zal jou eens wat vertellen. Jij moet eens ophouden je kop in het zand te steken elke keer als je denkt dat er problemen op komst zijn.

Harry: Hé, wat heeft dat te be...

Francien: Dat weet je goed genoeg, schat. Ik heb het vaak genoeg gezien. Jij zorgt er altijd voor dat je niet het achterste van je tong laat zien...

Harry: Kan ik het helpen? Zo zit ik nu eenmaal in elkaar. Ik denk dat ik diep in mijn hart een soort pacifist ben.

Francien: Oké, prima. Daar heb ik het niet moeilijk mee, maar zelfs een pacifist moet zo nu en dan voor zijn principes opkomen.

Harry: Ik ga daarover met jou niet argumenteren, Francien.

Francien: Deed je dat maar wel.

Harry: *(lacht)* Hou op, zeg! *(hij gaat naast haar op de bank zitten, slaat zijn armen om haar heen en kust haar liefdevol)*

Francien: Harry.

Harry: Ja?

Francien: *(kleine pauze)* Wil je – met me trouwen?

Harry: *(kleine pauze)* Wat zei je?

Francien: Ik zei – wil je met me trouwen?

Harry: Lieve hemel.

Francien: Wat is dat nu voor een antwoord.

Harry: Ik hoopte eigenlijk – ik bedoel, ik was van plan... *(zijn stem zakt weg)*

Francien: Wat was je van plan, Harry?

Harry: Nou ja – ik bedoel, eigenlijk moet de man toch dat soort vragen stellen. Of niet soms?

Francien: Normaal gesproken wel, ja. Maar als de man het nalaat om die vragen te stellen...

Harry: Het ziet er naar uit dat jij eigenlijk altijd het initiatief neemt, hè?

Francien: *(grinnikt)* Ja, daar ziet het wel naar uit.

Harry: Blij toe, Francien.

Francien: Nou ja, ik ben een normaal gezonde vrouw met natuurlijke verlangens...

Harry: Ja.

Francien: *(kleine pauze)* Ik zal je eens wat vertellen, Harry...

Harry: Ja...

Francien: Jij bent de enige man waar ik ooit van heb gehouden. Of beter gezegd... ooit mee naar bed ben geweest. *(Harry doet zijn mond open om te reageren, maar Francien legt een vinger op zijn lippen)* Nee – laat me uitpraten. Ik denk – dat het op dit ogenblik – iets heel bijzonders is voor een jonge vrouw van in de twintig om toe te geven dat ze nooit met een hele rits vrijers naar bed is geweest...

Harry: Ik denk dat het nog gekker is voor een jonge man van dezelfde leeftijd. *(Francien grinnikt naar hem)* Maar ik heb dat nooit gedaan. Echt niet.

Francien: Dat weet ik, lieverd.

Harry: Hoe kun jij dat nu weten?

Francien: Je was zo verlegen. Nerveus. Onervaren.

Harry: Het spijt me.

Francien: Jij bent nog een echt vreemde uitzondering in deze harde cynische wereld. Eén van de weinige onschuldige figuren. En daarom houd ik van je, Harry. *(kleine pauze)* Nou?

Harry: Ik denk er precies zo over.

Francien: Tjeetje. Dat is ook niet erg romantisch.

Harry: Sorry.

Francien: En houd op met je de hele tijd te verontschuldigen. Kijk me nu eens recht in de ogen – en zeg dat je van me houdt en – geef eens antwoord op mijn vraag.

Harry: Goed. *(hij houdt haar op armlengte afstand en kijkt haar recht in de ogen)* Ik houd van je, Francien. Ik houd heel erg veel van je.

Francien: *(kleine pauze)* En?

Harry: Het antwoord is ja. Waarom trouwen we eigenlijk niet?

Francien: *(giechelt)* Oh, Harry. Ik dacht dat je het nooit zou vragen.

Harry: Leuk hoor!

Francien: Sorry, Harry. Ik wilde je niet...

Harry: Francien. Ik had het aanzoek moeten doen...

Francien: Maak je daar nou maar niet druk over. Nou, kom – we hebben een hoop dingen die we moeten bespreken. Er moet een heleboel geregeld worden.

Harry: Je hebt gelijk.

Francien: Dus – waarom gaan we niet naar bed? Daar kunnen we ook praten. *(ze kruipt tegen hem aan en slaat haar armen om hem heen)*
Nadien.

Harry: Oh.

Francien: *(trekt zich terug)* Is – is er iets?

Harry: Ik denk dat je wel weet wat er is.

Francien: Oh – je bedoelt de aparte kamers?

Harry: Dat heb ik niet bedacht.

Francien: Nee, dat heeft je moeder bedacht.

Harry: Precies. Ze zou dat nooit goed vinden. Ik bedoel dat wij tweeën onder haar dak – ongetrouwd – in hetzelfde bed zouden slapen.

Francien: Hé. Kom op, hè Harry. Je bent bijna vierentwintig. Zeg je ma, waar het op staat. Vertel haar maar dat jij en ik dezelfde kamer gaan delen en hetzelfde bed. *(Harry staat op, zuigt de lucht door zijn tanden naar binnen en kijkt naar het schilderij)*

Harry: Ik weet niet of ik dat wel kan. Kijk – kijk eens naar dat schilderij. Mijn overgrootvader.

Francien: *(staat op)* Ik kijk.

Harry: Ik ben er zeker van dat zijn gezicht de laatste vijf tot tien minuten ineens veel meer afkeurend is geworden.

Francien: Flauwe kul. Je verbeeldt je maar wat. *(ze neemt hem bij de hand en leidt hem naar de keuken)*

Harry: *(blijft staan)* Wat ga je doen?

Francien: Ik breng je naar de keuken.

Harry: Oh – Je moet even geduld met me hebben, Francien. Ik kan dat niet. Zeker niet nu Nicole bij haar is.

Francien: Wat is daar verkeerd mee? Nicole is een schatje. Een echte vrouw van de wereld.

Harry: *(trekt haar bij de deur weg)* Francien – waarom - waarom doen we het gewoon niet.

Francien: Wat?

Harry: Nou gewoon. Jij gaat naar je kamer en kruipt in bed. En een beetje later – als iedereen naar bed is – kom ik bij je.

Francien: Nee, Harry. Dat is de boel voor de gek houden. Je kunt veel beter de waarheid zeggen en er eerlijk voor uit komen.

Harry: Ik weet niet....

Francien: Kijk eens even hier, Harry. Waarom schik je je niet in het onvermijdelijke. Je valt niet langer onder het gezag van je moeder. Je hebt een nieuwe manager gekregen. Mij!

Harry: Lieve help. *(hij kijkt even naar de keuken)* Goed dan. *(hij zucht diep)* Jij wint.

Francien: Tjeemig. Je hoeft daar niet zo dramatisch over te doen. Ik vraag je niet om in de vrieskou naar buiten te gaan en een deken voor de voorruit van oom Ted's mini te doen.

Harry: Jeetje, dat hadden we eigenlijk wel moeten doen, hè?

Francien: Dat is nu toch te laat. Dat zien we morgen wel weer.

Harry: Goed.

Francien: *(kleine pauze)* Nou – vooruit dan. *(ze kruipt tegen Harry aan en daagt hem uit)* Harry! *(ze knippert overdreven met haar oogleden)* Ik bied je een nacht ... *(met een hese verleidingsstem)* met ongekende – ongeremde passie.

Harry: *(speelt mee)* Ik geloof dat ik wat hoofdpijn begin te krijgen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto